Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

De euangelio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

cōtēperauit vt eos ferre poſ ſemus. in opib⁹ q̄ humanit⁹ geſſit. ⁊ nō in his q̄ ſm poten tiā diuinitatꝭ egit. Nā claritatē vult⁹ eius ferre nō poterant tres illi ꝑelecti diſcipuli in mōte. quib⁹ paulisp theſauros ſue pulchritudinis aperuit. ⁊ vultu ſolē ⁊ veſte niuem ⁊ ſtupore mētes trāſcēdit. et ſub vno tp̄is momēto moyſen ⁊ helyā ſecū loquentes habuit. vnū de īferni. alterū de paradyſi ſedib⁹ valde ꝯtrarijs ⁊ diſtantib⁹ euocatos. Spes tn̄ eſt et fides nr̄a ꝙ tandē videbim⁹ eum ſicuti eſt. qꝛ ſm apl'm. Saluatorē expectam⁹ dn̄m noſtrū ieſuꝫ xp̄m q̄ refor. corp⁹ ⁊c̄. qđ erit in patria ⁊ in futuro iudicio. qn̄ illud ſpeculuꝫ collocabit in alto. et videbit eū oīs pp̄l's ⁊ q̄ eum pupugerūt. tūc reuelabit ſpeculū illud multꝭ nūc velaminibus obductū. ij. Cor. iij. Nos vero omēs reuelata facie gl'iaꝫ dn̄i ſpeculātes in e. imaginē transformamur. ⁊c̄. Nota ꝙ in h̄ ſpeculo diuerſi diuerſas impſſiōes hn̄t. Sūt em̄ q̄ videntur hr̄e duas facies. vnā ſurſum. aliā deorſum. ꝙ etiā in thopaſio ſolet accidere. hi ſunt q̄ habēt fidē bonā ⁊ operationē ſanctā. Aliqui in hoc ſpeculo vident eſſe dextri ⁊ ſunt ſiniſtri. ⁊ econuerſo qꝛ multi ſūt vocati pauci vero electi. Eſt ⁊ aliud gen⁹ ſpeculi valde mirificū. ad cuius intuitū nihil latere pōt eorū q̄ gerunt in domo. etiā ſi fur lateat in angulo. oīa em̄ nuda et apta ſunt oculis ei⁹ ad quē nobis ſermo. Qui ē benedict⁹ in ſecula. Amen.

De euagelio.

Petite et accipietꝭ vt gaudiū veſ. plenū ſit. Jo. xvj. Quatuor nob ſunt petēda. ſ. ſapientia ꝯ̄ ſtulticie feditatē. ſanitas ꝯ̄ corpis īfirmitatē. puiſio rex tpaliū ꝯ̄ mendicitatē. gaudiū celeſtꝭ patrie ꝯtra pn̄tis exilij calamitateꝫ. Vn̄ ꝟſus. Stult⁹ ⁊ infirm⁹ cuꝫ ſis mendic⁹ ⁊ exul. Cor ſapiens. vires. cēſuꝫ. patriāqꝫ require. Prima igit petitio eſt ſapie ꝯ̄ feditatē ſtulticie. Stulti ei ⁊ inſipiētes ſum⁹. ſic ꝯq̄rit dauid. Tu ſcis inſipientiā meā dn̄e ⁊c̄. Et quia hanc ex originali pctō ꝯtraxim⁹. q̄dā feditate ſtolidita tis imbuti ſum⁹. ꝓpt qđ ꝯſue

tudo ſcte eccleſie hꝫ pueros
añ baptiſmũ exorcizare ⁊ dr
cis. Accipite ſalem ſapie ⁊c̃.
Jaco. j. Si q̃s vr̃m indiget
ſapia poſtulet illã a deo qui
dat oibꝫ affluent. ⁊ nõ impꝓpe
rat. Oibꝫ dicit. qꝛ oẽs in pec
catis nati ſum⁹. ⁊ ſtulticiã dei
noticie ꝯtraxim⁹ intantũ vt
iumẽtis cõparemur Eccs. iij.
Quid hꝫ hõ iumẽto ãpli⁹. et
Sap. ix. Cogitatões ei mor
taliũ timide ſunt. ⁊ incerte ꝓ
uidẽtie nr̃e. corp⁹ eñ qd cor
rũpit aggrauat aiam ⁊c̃. De
hac ſtulticia dr Hieremie. x.
Stult⁹ fact⁹ ẽ oĩs hõ a ſcia
ſua. Petenda eſt g̃ ſapia ꝯ
ſtulticiã ꝓpter tria. ſ. qꝛ nos il
luminat. letificat et exaltat.
De illumĩatiõe dr Ecci vlti.
Man⁹ meas extẽdi in altũ.
⁊ in ſapia ei⁹ luxit aĩa mea.
De letificatiõe Ecci. iiij. Fir
mabit illũ ⁊ iter rectũ addu/
cet ad illũ ⁊ letificabit eũ. De
exaltatione Ecci. xi. Sapia
hũiliati exaltabit caput ei⁹.
⁊ in medio magnatorũ cõſe/
dere illũ faciet. Petenda eſt
ergo ſapiẽtia ꝯtra ſtulticie fe
ditatem. ⁊ hec eſt petitio ſa/
lomonis. iij. Reg. iij. Se/
cunda petitio eſt ſanitatis cõ/
tra infirmitatẽ corꝑis. Per
hanc eñ inutiles reddimur
⁊ graues tam nobis q̃z aliis
De inutilitate dicit Sapie
ij. Qd autẽ infirmũ eſt iutile
inẽitur. De grauitate Job. vij
Et fact⁹ ſuz mihimetipſi gra
uis. Siue ei ꝑ languorẽ ſiue
per ſenectutem homo defici
at. grauis ⁊ inutilis reputa/
bitur. ⁊ ab amicis derelinq̃/
tur. Job. xix. Alitum meum
exhorruit vxor mea. et ora/
bam filios vteri mei. Donũ
ſanitatis non paruipenden
dum. quia apoſtol⁹ ponit il/
lud iter dona ⁊ cariſmata ſpi
ritusſcti. j. Corinth. xij. A ij
inquit dat gratia ſanitatuz ĩ
vno ſpiritu. Stult⁹ eſſet q̃
hoc donum deſpiceret. ꝑ qd
corpus regit ⁊ aĩa vigorat.
Ecci. xxxviij. Fili in vita tua
⁊ in tua infirmitate nõ deſpi
cias teipm. ſed ora dñm ⁊ il/
le curabit te. Poeta. Oran/
dum eſt vt ſit mens ſana in
corꝑe ſano. Fortẽ poſce ani
mum mortis terrore caren/
tem. Eſt autem ſanitas nob
petenda propter tria. ſcilicet
propter fortitudinez haben
dam in ſeruitio dei ad lau/
dandum ipſum ex totis viri
bus noſtris. Hieremie. xvij
Sana me domie ⁊ ſanabor.

Pš. Fortitudinē meā ad te
cuſt.ꝛc. Itē ꝓpter cōmunē vi
tam tenendaȝ. Act.ix. Enea
ſanet te dñs ieſus xpus. ſur/
ge ꝛ ſterne tibi.q.d. Alij ſtra/
uerūt tibi ſatꝫ diu ꝛ laboreȝ
tecū habuerūt. ſurge nūc ſa/
nus effectus et labora tibi.
Itē ad tergiuerſationem re
mouendā. qꝛ ſunt aliq̄ q̄ ſub
p̄textu infirmitatis grauiter
delinquunt. ſicut calculoſi q̄
dicunt ſe nō debere eſſe con
tinentes ꝛc. Joh.v. Ecce ſa/
nus effectus es iā no. pec. ne
deteriꝰ aliq̄d tibi contingat.
Tercia petitio eſt rex tpa
liū ꝯtra pauptatez et inopie
malū. ſicut dꝛ Gen̄.xli. ꝙ om
nes ꝓuincie veniebāt in egy
ptum ad ioſeph vt emerent
eſcas ꝛ malū inopie tempa/
rarēt. Bn̄ dicit temperarēt.
qꝛ cū quadā diſcretiōis mo
deſtia ꝛ temperātia petenda
ſunt vite neceſſaria. vt viati/
cuȝ vie cōmenſuret̄. Alioq̄n
pondus erūt ꝛ nō ſubſidiū.
Gen̄.xxviij. Dixit iacob. Si
fuerit dñs deꝰ mecū ꝛ cuſto/
dierit me in via ꝑ quam am
bulo ꝛ de. mihi pa. ad eden/
dū.ꝛc. Et apl's.j. Thimo.vj
Habētes inquit alimenta ꝛ
quibꝫ tegamur his ꝯtenti ſi/
mus. Diuitias hr̄e malū nō
eſt. ſed diuitias ꝛ pecūias a/
mare ꝛ male ꝯquirere ꝛ ma/
le poſſidere iniquū eſt. Ecci.
x. Nihil eſt ſceleſtius q̄ȝ ama
re pecuniā.ꝛ.xiij. Bona ē ſub
ſtancia cui nō eſt pctm̄ in cō/
ſcientia. Petenda ḡ ſunt
nobis bona tpalia. qꝛ per ea
expediunt̄ eterna. Aug. Bo
ne ſunt diuitie. facile em̄ oīa
expediūt. ꝛ multi ꝓpter earū
defectum ab eternis bonis
excludunt̄. Ecci.xxvij. Pro/
pter inopiā multi deliq̄runt
ꝛ qui q̄rit locupletari auer/
tit oculū. Sunt aūt petē/
da ꝓpter tria. ſ. ꝓpter elemoſy
nas faciēdas. Job.xxxj. Si
buccellā meā comedi ſolus
ꝛc. Ecci.xxix. Conclude ele/
moſynaȝ in ſinu paupis.ꝛc.
Propter erubeſcentiā tollē/
dam. Luc.xvi. Fodere non
valeo. mendicare erube.ꝛc.
Poeta. Nil habꝫ infelix pau
pertas duriꝰ in ſe. q̄ȝ ꝙ ridi/
culos homines facit. Propt̄
iniurias ꝛ vexatiōes redimē
das. Hiere.xli. Noli occide/
re nos qꝛ habeꝰ theſauros i
agro ꝛc. Eccēs.vij. Sicut ꝓ
tegit ſapīa. ſic ꝛ pecunia ꝛc.
Quarta petitio eſt celeſtꝭ
patrie habitaculū ꝯtra pn̄tꝭ

vite exiliū. exules em̄ ſumus
⁊ pegrini q̄diu in hoc ſecu-
lo ſumꝰ. ij. Cor. v. Quoniaz
dū ſumꝰ in hoc corpe pegri-
namur a dño. Sed quidaz
exiliū putant eſſe patriā. vo-
lentes diu viuere in h̄ mun-
do, ꝓpter paucas delectatio-
nes quas hic hn̄t. Dicentes
cū petro. Dn̄e bonū eſt nos
hic eſſe. Sed petrꝰ neſciuit
q̄d diceret. ſic nec iſti. Tales
ſimiles ſunt ruſticis capra-
rijs qui nūq̄ viderūt romā.
⁊ credūt eam ſilem ville ſue.
Poeta. Urbem quā dicunt
romam mellibee putabam.
Stultꝰ ego huic noſtre ſimi
lem q̄ ſepe ſolemꝰ. Paſtores
ouiū teneros ꝓpellere fetus.
Petendū eſt ḡ regnū celo
rū ꝓpter tria. ſcz ꝓpter regis ⁊
principis terre illiꝰ et patrie
pulchritudinē ⁊ vultꝰ hilari
tatem. Prouer. xvi. In hila
ritate vultꝰ regis vita. et cle-
mentia eius q̄ſi imber ſero-
tinus. Canti. iij. Egredimi-
ni ⁊ videte fi. ſyon regez ſalo
monez in dyademate ſuo q̄
coro. eum mr̄ ſua in die de-
ſponſationis illꝰ ⁊ in die le-
ticie cordis eiꝰ. Itez ꝓpter
loci ſecuritatē ⁊ oīm bonorū
vbertatē Iudic. xviij. Sur
gite ⁊ aſcendamꝰ ad eos. vi-
dimus em̄ terrā valde opu-
lentā ⁊ vberem. nolite negli-
gere. nolite ceſſare. Eamus
⁊ poſſideamꝰ eā. nullꝰ erit la
bor. intrabimuſ ad ſecuros
⁊c̄. Itē ꝓpter gaudij ⁊ leti-
cie durabilitatē. Iſa. li. Leti
cia ſempit̄na ſup ca. e. Erit
em̄ gaudiū puriſſimuz nihil
hn̄s de ſuo ꝯtrario. Iſaie. li
Fugiet dolor ⁊ gemitꝰ. De-
licioſiſſimū. Prouerbio. viij.
Delicie mee eſſe cū filijs ho-
minū. Copioſiſſimuz. ſic hic
dicit̄. Ut gaudiū veſtruz ſit
plenū. Qd nob̄ ꝑſtare. ⁊c̄.

Epiſtola in letanijs.

c Onfitemi
ni alterutrū pecca
ta vr̄a ⁊c̄. Iaco. v.
Hoc intellige de leuioribuſ
peccatis ⁊ paruis ſm̄ glo. q̄
talis eſt. Confitemini alter.
pec. vr̄a q̄tidiana ⁊ leuia. gra
uioris vero lepre īmundici-
am ſacerdoti pandamꝰ. ⁊ q̄n
to iuſſerit tp̄e purgare cure-
mus. Forte talis erat cōſue
tudo ꝑmitiue eccl̄ie. ſed mo-
do nō eſt niſi forte in articu-
lo mortis. ⁊ qn̄ ſacerdos ha-
beri nō pōt. tūc em̄ ſufficeret
ꝯtritio ⁊ voluntas ꝯfitendi.